आपोमयमम्मयम् ॥ २२ ॥ हेआपःपुरुषवीर्याईश्वरात् लब्धसामर्थ्याः स्थभवथ अतएवभूर्भुवःस्वःत्रैलोक्यंपुनंत्यः ताः भवत्योनोऽस्माकंस्पृशतांस्पर्शनंकुर्वताम् भुवः शरीराणिपुनंतु यतआत्मनास्वरूपेणैव अमीवघ्नीः पापहंत्र्यः ॥२३ ॥ दध्नोमंडंरसःसएवोदकंयस्य यस्यपर्णान्यंतःखर

अभयाअमृतौघाआर्यकातीर्थवतीवृत्तिरूपवतीपवित्रवतीशुक्लेतियासामंभःपवित्रममलमुपयुंजानाःपुरुषऋषभद्रविणदेवकसंज्ञावर्षपुरुषाआपोमयंदेवमपांपूर्णेनांजलिनायजंते ॥ २२ ॥ आपःपुरुषवीर्यास्थपुनंतीभूर्भुवःसुवः तानःपुनीतामीवघ्नीःस्पृशतामात्मनाभुवइति ॥ २३ ॥ एवंपुरस्तात्क्षीरोदात्परितःउपवेशितःशाकद्वीपोद्वात्रिंशल्लक्षयोजनायामःसमानेनचदधिमंडोदेनपरीतः यस्मिन्शाकोनाममहीरुहःस्वक्षेत्रव्यपदेशकोयस्यहमहासुरभिगंधस्तंद्वीपमनुवासयति ॥ २४ ॥ तस्यापिप्रैयव्रतएवाधिपतिर्नाम्नामेधातिथिःसोऽपिविभज्यसप्तवर्षाणिपुत्रनामानितेषुस्वात्मजान्पुरोजवमनोजवपवमानधूम्रानीकचित्ररेफबहुरूपविश्वधारसंज्ञान्निधाय्याधिपतीन् स्वयंभगवत्यनंतेआवेशितमतिस्तपोवनंप्रविवेश॥ २५॥ एतेषांवर्षमर्यादागिरयोनद्यश्चसप्तसप्तैवईशानउरुशृंगोबलभद्रःशतकेसरःसहस्रस्रोतोदेवपालोमहानसइति॥ २६ ॥ अनघायुर्दाउभयस्पृष्टिरपराजितापंचपदीसहस्रस्तुतिर्निजधृतिरिति ॥ २७ ॥ तद्वर्षेपुरुषाऋतसत्यव्रतदानव्रतानुव्रतनामानोभगवंतंवाय्वात्मकंप्राणायामविधुतरजस्तमसःपरमसमाधिनायजंति ॥ २८ ॥ अंतःप्रविश्यभूतानियोबिभर्त्यात्मकेतुभिः ॥ अंतर्यामीश्वरःसाक्षात्पातुनोयद्वशेस्फुटम् ॥ २९ ॥

स्पर्शानिबहिर्मृदुस्पर्शानिसशाकोनामवृक्षः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ आत्मकेतुभिः प्राणादिवृत्तिभिः ॥ २९ ॥